

Predikan i Korskyrkan den 18 april 2010
Att vara människa – på riktigt

Gör som Gud – bli människa

När universums skapare blir en del av sin skapelse, som Jesus från Nasareth, gör han det också för att visa hur man är människa. Han blir inte människa för att vara en superman som kommer med sin cape och drar fram, som stålmannen. Han kommer för att visa hur man är människa fullt ut. Han tjänar, bryr sig, älskar och förmanar. Så gör som Gud, bli människa!

Så vad är det att vara sann människa, människa på riktigt? Människans jakt på bekräftelse, jakt på kontroll och trygghet. "Man blir aldrig lycklig om man aktivt försöker uppnå största möjliga lycka". Att vara människa på riktigt är att vara tänkande, skapande och ansvarstagande. Jmf Videocracy och Idiocracy, som båda på sitt sätt handlar om ytligheten och fördumningen av vårt samhälle. Men vi är kallade att bli lika Kristus. Den brukade jorden är den levande jorden, inte förtorkad och inte igenväxt, full av ogräs.

Vårt mandat är oerhört! 1 Mos 1:26-28 Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden." Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägga den under er och råd över fiskarna i havet, över fåglarna under himlen och över alla djur som rör sig på jorden!"

Snäll – en underskattad egenskap

Thomas predikade förra söndagen om saligprisningarna och sa att: *salig är att vara helt och hållet tillfreds.*

När vi läser/hör saligprisningarna så ser vi ett mönster: *Saliga är de ödmjuka de skall ärva jorden. Saliga de renhjärtade, de skall se Gud. Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn.* Ser ni mönstret, ekvationen? Inte att gå över folk, utan leva enkelt, ärligt; jmf de stilla i landet. Ödmjuka – som låter Gud ha sista ordet. De stilla i landet som är tillfreds och som låter Gud vara Gud. *Ursynen är ju att ni kan bli som Gud, när vi vill ha total kontroll, ta Guds plats.*

Att vara kristen handlar om att dö bort från sin eget, låta andra vinna. *Fortsättningen på Bergspredikan: vända andra kinden till, gå en extra mil.* Stefan Einhorn talar och skriver om vikten att vara snäll: *Det lönar sig att vara snäll. Det är bra för dig.*

Thomas lyfte fram en tionde saligprisning, utanför Bergspredikan, i Joh 13:12 "Jag har gett er ett exempel, saliga är ni när ni gör det." Detta efter att han tvättat lärjungarnas fötter och visat på ett tjänande ledarskap. "Jag har gett er ett exempel, saliga är ni när ni gör det." – Thomas utmanade oss och sa att vi kanske hört så mycket, av predikningar/undervisning, men inte gjort, så att vi förhärdat oss. Ord att begrunda.

Praktisk handling

1 Thess 4:9-12 Vi behöver inte skriva till er om broderskärleken. Ni har ju fått lära er av Gud att älska varandra. Den kärleken visar ni också alla bröderna i hela Makedonien. Men vi uppmanar er, bröder, att överflöda ännu mer i den och sätta en ära i att hålla er lugna och sköta ert och arbeta med era händer så som vi har befallt er. Lev på det sättet, så väcker ni respekt hos de utomstående och lider inte brist på något.

Ef 4:2-3 Var ödmjuka och milda på allt sätt. Visa tålamod och ha fördrag med varandra i kärlek. 3 Var ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band.

Allt Jesus säger har praktisk tillämpning. Jesus är inte andligt flum. Det synliga och det osynliga går hand i hand; det vi gör i det synliga påverkar det osynliga och vise versa; på samma sätt som ande, själ och kropp (som vi människor består av) hör samman och påverkar varandra.

Ödmjuka renhjärtade fredsstiftare

Matt 5:5 *Saliga de ödmjuka, de skall ärva jorden.* Ödmjukhet bottenar i stark karaktär. Det är att låta Gud ha sista ordet. Som Symeon i templet; han var en sådan person som väntade på Israels hopp. Han tillhörde den grupp som brukade kallades "de stilla" i landet. De som väntade och bad om Guds befrielse. Det var nog inte ovanligt att de kritiserades för att inte "ta strid", det fanns ju de som gjorde det - seloter och knivmän. Som verkligen "gjorde nåt". Men Jesus säger här precis tvärtom - det är inte de som "tar striden" som till slut segrar... **Vers 5 med andra ord:** Helt och hållet tillfreds är den som låter Gud vara Gud, som inte tar saken i egna händer. Herren har alltid sista ordet.

Matt 5:8 *Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud.* Utan svek, baktankar.

Man kan undra över hur de som stod omkring Jesus på berget reagerade inför ett sådant ord. Kanske på samma sätt som vi gör om de orden riktas till oss. Vi slår ner blicken och skäms. Ytterst ute kan det se rätt bra ut. Men innerst inne, nej ... *Inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse* (Mark 7:21-22).

Hjärtat - vår inre värld med dess tankar, känslor, vilja - en skräphög! Det är detta man ser, när man "*kommer till sig själv*" (Luk 15:17). Det är kanske inte så underligt att vi drar oss för att vara stilla och ge oss tid att tänka igenom våra liv. Och göra det tillsammans med Jesus. Ty om honom heter det att *han visste av sig själv vad som fanns i människan* (Joh 2:25).

Saliga de renhjärtade, de skall se Gud. Till Mose säger Gud: *Ingen människa kan se mig och leva* (2 Mos 33:20). Är det därför vi uppmanas så ofta att se: Se Guds lamm. Se din konung. Se på Jesus. Något inom mig måste dö ... När jag ser mig själv i spegeln, bildas i pupillens mitt en bild av mig själv. JAG står i centrum. Mitt stora, stackars, duktiga, ängsliga JAG.

När jag ser på Jesus, bildas i pupillens mitt en bild av Jesus. Jesus kommer in i centrum av mitt liv. Och när jag ser på den korsfäste Jesus, måste mitt stora Jag vika: *Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig* (Gal 2:19-20). Några kanske frågar:

Dina ögon är fyllda av glädje. Säg, vad har de sett för att få sånt ljus? De har sett hur vårt liv fick en mening. Jesus fyller mörkret med liv och ljus. (Sv Ps 154:3)

Matt 5:9 *Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.* Här har Bibel 2000 valt det svenska ordet fred istället för frid, vilket jag tycker är bra. Ordet frid har i religiösa sammanhang blivit något väldigt abstrakt. Det är för övrigt en teknik som kyrkan har utvecklat till fulländning. Att förändra något praktiskt till något abstrakt.... Allt får någon sorts "osynlig andlig tillämpning". Tvärtom tror jag, och ibland oroar det mig, att allt Jesus talar om har en synlig, praktisk tillämpning i mitt liv, mina prioriteringar och min plånbok. Att skapa fred och försoning är en uppgift inte bara för Hans Blix och FN, det är ett uppdrag som alla Jesu vänner fått. Paulus kallar det för "försoningens ämbete". Kristet lärjungaskap och oförsonlighet går inte ihop - det spelar ingen roll om krigsskådeplatsen är Jerusalem, din församling eller vid ditt köksbord. Kristus vill verka försoning på sina villkor - inte på våra. **Vers 9 med andra ord:** Helt och hållet tillfreds är de som skapar fred och försoning, de är lika sin Far.

AMEN